E. G.

Nockrar
Huggun
ar Greiner / og
Gledeleg Dæme wr
Heilagre Ritningu / sem
settast meiga a mote vm-
ũ Diøfulsins Freystingum / sem Mañeskiuna
vilia Astryda.

Ml. af N. Th. S. S.

Pryckt j Skalhollte /
Anno 1690.

Esaiæ 22. Cap.

HJer munud med Fagnade Vatn upp ausa/ ur Hiemlsþræ desins Brunnum / og munud seigia a þeim sama Tijma Þacke þier DRO TTne/ etc.

I. Capitule.

Huggunar Grein

er og Epterdæme / hlíod ande þar uppa / ad allar Hør mungar / edur Eymder / koma fra Gude / og ad ecfert kuñe yþer oss ad koma / þyrer utañ hñs Forsion og Vilia.

ROTteñ deyd er og lijfgar. Fører nidur til Helvijtis / og i burt aptur þadañ. DRotteñ giorer Fatækañ

A ij og so

og so Nykan. Han lijte
i ckar/ / han uppheþur/
Þetta stendur j fyrre Sa
muels Bok j 2. Cap.

Sæl ert þu/ Sæll er sa
Madur sem Gud leggur
Nyrting a/ þar fyrer þyr
erlijt ecke Nyrtingena hi
ns Almættuga/þui han
særer og græder/ hn slær
og hns Hond lækenar þ/
Job. 5. Cap.

Gud er DROTTen
han nidurlæger ei'n / og
uppheþ:

uppheꝼur añañ/ þui DRotteñ heꝼr Bik^r j Hende ꝼleytefullann af ſterku Vijne/ og hañ ſkeinker þar aꝼ/ eñ þeir Ogudlegu hliota aller ad drecka og Dreggiarnar aꝼ ad ſupa/ Pſalm. 75.

Er þar nockur O'lucka j Stadnum ſem DROTTENN giorer ecke? Amos 3. Cap.

Hier a ad ſkiliaſt Olucka ſtraffſins/ eñ ecke Olucka Syndareñar.

So seiger DROTTE
eñ Zebaoth/ Nu skulud
þier drecka/ þuiad sia þu
Eg vil upphefia ad plaa
ga j þessū Stad/ sem ad
nefndur er epter mijnu
Nafne. Og skylldu þier
ostraffader vera? Þier
skulud ecke ostraffader ve
ra/ þuiad eg kálla Suer
ded yfer alla þa sem bua
a Jordu/ seiger Drot:teñ
Zebaoth. Jer. 15. C.
DROTTEñ þu flei
nger/

nger / og huggar aptur. Þu kant ofan ad hrynda til Helvijtis / og aptur j burt þadan ad leida / Og eingen er sa undan meige flya þijnu Vallde. Han hefur typtad oss fyrer sa ker Synda vorra / og af sine Giæsku hialpar han oss ad nyu / Tob. 21.

Kaupast eige tveir Tit lingar fyrer Pening? Þo fellur eige eirn af þeim a Jerd / án ydvars Fod,

A iiij urs

urs Vilia/ so eru og eirn
eñ øll ydar Hoffudhaar
taleñ. Fyrer þui Otteſt
ecke/ þier erud mørgum
Titlingū betre/ Matth.
10. Og eckert Haar af
ydra Høfde ſk þe faraſt
(þad er ad ſkilla) an Guds
Vilia/ Luc. 21. Cap.

Dæme. wr. Ritningūne uppa
þetta ſama.

J Fyrſtu B. Moyſis 24
Medkieñer Joseph/ þo
ad ſyner Brædr hefdu ſel
lt ſig j Egyptaland/ þa he
þde þo

ȝde þo Gud ſent ſig hang
ad vndañ þm/vegna Lyþs
Atviñu þeirra. Og j þm
50. Capitula þeirrar ſomu
Bokar / ſeiger hñ til Br-
œdra ſiña/Otteſt eige/þui
eg er under Gude/þier hur
udud ad giora mier illt/eñ
Gud ſnere þui um til Go-
ds/j þui hñ giorde ſo ſm
klaarlega ma ſiaa/ ad hallda
morgum vid Liiß-d.

J. Jobs Bok 1. Cap.
Avijſaſt / ad Diøfu'lenn
gat ecke ſnert neitt/ as ol
lu þui

lu þui Job tilheyrde / an Guds Vilia og Leyfis/ so ad Dioefullen vard ad medkienna / ad Gud byvarade Hws Jobs / og allt þad honum tilheyrde / allt um kryng/ so sier være ecke mogulegt ad færa honū a Hendur nema Oluckn/ utann Gud giæfe hn̄ sier j Hond.

Huar fyrer han̄ seiger DROTTen̄ gaf/ og DROTTen̄ burt tok/ sie Nafn DROTTENs lofad.

Þegar Simei bolade Kong Da

ng Dávid j hans Utlegð-
ar Flotta / þar hañ blæde
þyrer sijnum Syne Absa-
lon / og talade hønum sui-
virdelega til / og sagde /
Hier wt / hier wt þu Bl-
odhundur / þu Beliais Ma
dur / etc. Og Abisai un-
de jlla vid slijkt / og sagde
vid David / ad hañ villde
þara z hoggva Nøþuded aþ
Simei / Da sagde David /
lated hañ bølva / þui Dr
otteñ baud hønum ad bølva
David / 2. Sam. 16.

Þegar

Þegar Christur sialfur var staddur j þui þunga Dauðans Stryde j Grasgardenum/ medkiener hañ ad eckert kome frañ vid sig utañ þad eina sein Fødurlins Vilie sie / einkanlega med þeim Ordum/ þar hñ seiger/ Skal eg ecke drecka þañ Kaleik sem miñ Fader gaf mier? Joh. 20.

Þar fyrer / Nær sem oss kiemur ad Høndum/ nockur Freystnig/ þa skulū vier hug ga oss þar vid/ad vier lydum hana epter Guds Vilia/ 1. Pet. 4. Og

Og sa hinn same Gud/ sem leggur uppa oss þa Byrde/ hañ er ꝛ so Mattugur til ad hialpa oss under heñe/ Psal. 18. Þui hans Hönd kañ öllu ad um snwa/ Psalm. 77. Og her oss þui ad seigia med hin um sæla Job. Þo ad DRDTTeñ deyde mig / þa vil eg þo same vona uppa hañ.

II. Cap.

Huggunar Grein

er og Dæme Ritningar-ñar þar uppa hliodande/ ad hia Gude er ecke Mañgrein ar Alit/ og hañ giører Engi rañ Mañamun.

D   Hann

S Ann. allstur ecke
Manngreinarmun
eñ Nøfdingiaña og
ber ecke meire kienslu a
hiñ forkostulega/heldur
eñ a þañ Fatæka/ þui þr
bæder eru hans Handa
Verk. Jobs Bok 34.
Nañ sem er allra DRO
itteñ mun ei hrædast nock
urs Persónu/ nie fordast
nockurs Megt/ Nañ hef
ur bæde giort þañ Sma
z Stóra/z hañ þorsorg
øllum

ollū eins. Spek B. 6. C

Fyrer Drottne gillder ecke mlit Personaña / Nañ hialpar Fatækū/og mlijtur onguar Personr/ z hañ heyrer Bæn þess er Orietteñ lijdur/ Syr. 35. Capitula.

Nu reyne eg j Sannleika/þ ecke er Mañgreinar munur hia Gude/ helldur a ollu Folke sem hañ ottast z giorer Riett vijse/þa er honū Þocknan/

nan/ J Postulaña Giorningum 10. Cap.

Hier er ecke Gydingur nie Grickr/ hier er ei Prǽll nie Freyinge/ hier er ei Kall nie Kvińa/ þui þier erud all' eitt j Christo Jesu/ Gal. 3. Cap.

Epterdæme hier vppa hliodande j Ritningunñe.

Job vor Edomiskr Madr/ vandalaus Abrahams epter Hollderu od teikna samt og adur med þui hañ var Einfalldur/ Rietlatur/ &

Þor þad

þordadest pad. vonda/ þa
hiellt Gud hañ þyrer siñ
Þienara. Job. I. Cap.
Ruth var ein heideñ Kvin
na af Moabita Lande/ þes
sa kallade Gud samt ecke
ad eins j sitt Naadar Rÿke/
þyrer Gudspiallsins Pre-
dikun/og liet hana hafa
Not af Abrahams Sæde/
etc. Ruth. I. 2 2. Cap.
Nelsdut og eirneñ virdte
Gud hana hefi/ad hun reik
nast j tolu Christi Forelldo
ra. Matth. I. Cap.

Razhab var Cauuersk: Kv-
iña ⁊ þ' til ein Lausakona
Joh. 2. Samt vard hun
ecke fortopud J. Pistlenū
til Heb. 2. Cap.
Hundradshofdingen til
Capernaum/sem bad Chr-
istum um Lækning vegna
sijns Þienara / vard ecke
ad eins Bœnheyrdur/helld
ur fieck hū og eirnen þan̄
vigtuga Vitnisburd / ad
Christur seigest ecke hafa
funded slijka Trv j Jsrael
sem hū hafde/ Matth. 8.
Capitula. Su

Su Canverska Kvinn
añ ward ecke wtskwfud fra
Christo/ þo hun være ecke
af Abrahams Nidium/he
ldur seiger hañ vid hana/
O Kvinna / mykel er þijn
Trw/ verde þier sem þu
villt.

Lærum oss þar fyrer hug
ga oss þar vid/ad Gud giør
er ei Mañgreinarmun/ so sem
Meñ plaga ad giøra/ad þar
er eingiñ Greinarmunur a
midlum Gydinga og Grykia
þuiat aller þeir hafa eirn og
hiñ sama Herra/sem er rijkur
affram yfer þa alla sem hañ

akalla/ huad huør sem a kall
ar Nafn DROTTens/ hann
skal enn Manngreinarlaus
verda Sæluhólpenn / Rom.
10. Cap.

III. Cap.

Huggunar Grein

er þar uppa/ ad Gud heff
ur tilsett sina h. Engla/
til ad þiona oss / sierdeilis j
hvørskins Neyd og Haaska
semdum.

Engell DROTTens hann fylker sier
j kringum þa sem
hann

hañ offast/ og hiælpar
þeim þadañ/ Psalmenū
140. DROTTenn
hefur boded sÿnū Eingl
um vm þig/ ad þeir skule
varduei.ta þig a ollū þÿn
um Vegum/ ad þeir a
Hondum bere þig/ so þu
steyter ecke Foot þinn vid
Steine/ Psalm. 91.

Eru ecke Einglarner
þionustu amleger Andar/
utsender til þionustu
vegna þeirra sem erþa
skulu

ſkulu Sæluhialpena.

Þænc uppa þetta wr Ritningunne.

Þegar Agar var epter Guds Forſiā og Vilia utrekeñ af Abraham/ med heñar Syne/og hun villte eſt j Eydemørkeñe hia Berſaba og hana ſkorte Vatn/ ad gieſa ſijnum Syne ad drecka/ og meinte þui/ ad hañ munde verda ad deya af Þorſta/ ſette hun Barned under eina Eyk/ z geck j burt og ſ. tte ſig þar gagnvart/

vart/ þui hun gat ecke sied
uppa/ ad Barned dæe fyr-
er hennar Augum / og hun
uppphoff sijna Raust / og
griet/ þa Bænheyrde Gud
Sveinsins Græt/ ꝛ Guds
Eingell kallade af Himn-
um til Agar/ og sagde til
hennar/ Hvad er þier Agar?
Hrædstu ecke/ etc. Og
Gud upplauk hennar Aug-
um/ og hun sa eitt Brunn
hun gieck þangad og fyll-
te sinn Leigel/ og gaf Sue
einenum ad drecka/ Gen. 21
Þegar

Þegar Gud hafde æset ad afma þa j Sodoma/ fyrer saker þeirra margvijslegra Synda/ þa sende hann tvo Eingla / sem ecke ad eins hialpudu Loth/ þegar Sodomitar villdu briotast ha rt a hans Hws/helldur ꝫ eirnen budu Loth ad flyta sier med sine Eckta Kuinnu og Dætrum/og ganga wt af Stadnum/og sem hann seinkade / þa toku þeir j Hendur honum og hans Kuinnu/og hans tveimur Dæt rum/ ꝫ

rum/ og leiddu hañ wt fyr
er Staden / ad hañ skyllde
ecke tapast j Syndum þess
Stadar/ Gen. 19.

Kongureñ af Syria sende Nesta og Vagna / og
mykeñ styrk sijns Herlids/
til ad þuanga Eliseum/ og
Elisei Þienare sagde af
storre hrædslu og kuijda/ A
vij miñ Herra/ Huad skulū
vid giøra ? Þa huggade
Spamadureñ siñ Þienara
og sagde/ Ottastu ecke/ þui
þeir eru fleyre sem oss' vel
E ta Lid/

sa Lid/helldur eñ þeir sem
eru med þeim/ Og Elias
bæll til Bænar/ og sagde
DROTTEeñ upplukt Sve
insins Augum/og hañ sa/
z sia ad Fialled var bullt
umbergis Eliseum/ aþ elld
legum Hestum og Vognum
2. Konga Bok. 6.

Somuleidis þegar þeir
þryr Meñ/ Sadrach/ Me
sach/ z Abednego/ voru ep
ter skipun Nabogodonosor
Kongs / jnkastader j þann
brennanda Elldsoþn / þa
utsende

utsende Gud sinn Eingel/ sem brelsade þa/ so ad Elldurenn kunne ecke ad snerta eitt Haar a þeirra Hofde og ecke ad suijda þeirra Klæde/ Daniel. 3. Cap.

JEsus þegar hann var staddur j sijnu hrædelega Daudans Strijde j Grasgardenum/ Opinberadest einn Eingell af Himnum/ sem styrkte hann/ Luc. 22. C.

Sem sa Fatæke Lazarus andadest/ sende Gud Einglana sem skylldu bera hans Saal

ns Sæl j Abrahams Ska
ut/ Luc. 36. Cap.

So skulum vier þa hier vid
hugga oss j allra-handa Vo
da/Neyd og Harskasemdum/
og einkanlega a vorum And
lꜳts tyma/ ad Gud hefur
gefed oss syna H. Eingla/til
þess/ ad þeir hallde Vard,
halld yfer oss/og bere oss sier
a Hendum/lyka sem ein elsku
leg Moder ber sitt ꜳstfolged
Barn/ Pu(a)ad lyka sem þad/
ad DRottinn utsende sinn
Eingel/ sem gieck fram fyr
er Israels Sonum/a Dagen̄
j Sky Stolpa/Exod. 13. C.
Og ꜳtte ad bijvara þa a

Veigen-

Veigenum/ og leida þa til þess Stadar/ sem hañ hafde fyrerætlad þeim/ Exod. 23. Capitula.

So vill hañ og so láta syna Eingla slaa Skialldborg j kryngum oss a allar Sydur/ og láta þa vernda oss a øll um vorum Vegum/ þar til vier komum til þess riettá Fyrerheytna Landsins/ sem Gud hefur oss fyrer hwed/ fyrer sijns Sonar Dauda og Pijnu/ Og eins lijka sem þar voru marger Einglar j kryn gum Eliseum/ þo hans Pien are kyñe þad ecke ad sia/fyrr eñ þ:d ad Gud opnade hñs Augu fyrer Bæn Eliset. So

 skulum

ſkulum vier eþalauſt vita/ad
Guds Einglar eru hia oſſ/
þott vier ecke kuñum ad ſiaa
þa med vorū Augū/ og þeir
ſømu Einglar bÿvara oſſ j
huørſkins Eymd ≈ Voda ſtyr
kia oſſ j voru Dauda Strÿde
og med þad ſydaſta/bera vo
rar Saaler j Abrahams Sk
aut/þar vier aſamt med þm̄
ſkulum æverñlegt Loþ ſyngia
DROTTNE.

IV. Cap.

Hugguñ ſu/ad Gud vilie Bænheyra þa ſem hañ akalla j Aanda og San leika.

Akalla

Kalla mig i Neid-enne/ þa mun eg frelsa þig/ og þu skallt heidra mig.

Nær eg kveliunst/þa a kalla eg DROTTenn og hropa til Guds mijns þa Bænheyrer hn̄ mijna Raust/af sijnu Mustere og mitt Akall kiemur fyrer hans Augsyn hm̄ til Eyrna. Psalm. 18.

Þa eg leitade Drottens ansade han̄ mier/ og fr-

 elsa

elſade mig wt af allre mi
nne Hrædſlu.

Þeir ed a hañ lijta/ og
til hans blyckiaſt/ þeirra
Augſiòn verdur ecke til
Vanſemdar/ Pſ. 54.

DROTTeñ er ollum
nalægur þeim hñ akalla
ollū þm̄ ſ hañ mz alvoru
akalla/ Hañ giorer þ̄ hu⸗
ad hr Gudhræddu gyrn
aſt/ z heyrer þra Akall/ z
hialpar þeim/ Pſ. 145.

Og þad ſkal ſkie/ ad

þyrr

þyrr enn þeir kalla / þa mū eg ſuara / a medañ þr tala / þa mū eg heyra / ſeiger Drottenn / Eſa. 65.

Bidied og mun ydur giefaſt / Leited / og munud þier ſiña / Knyed a / og mun fyrer ydur upplokeð verda / Luc. 11.

Sañlega / ſañlega ſeige eg ydur / hvers þier bidied Fodurenn i mijnu Nafne / þad mun hann gieffa ydur / Joh. 16.

Þad

Pad er ſa Trauſtleike
ſem vier høpum til hũs
ad eþ vier bidium nockurs
epter hans Vilia/ þa He-
yrer hañ/ 1. Joh. 5.

Dæmi hier uppa ur
Ritninguñe

Sem Moſes var ſtaddur
j ſtorum Voda/ Næſka ꝛ
Þreyngingu/ꝛ pad Rauda
Haf gyrdte aþ þyrer þram
ann/eñ ſa Grime Pharao
med allt ſitt Nerlid aBak
til/ſo Moyſes ſa ſier eck-
ert Rꝏdrwm vndañ ad
komaſt

komast med sitt Folk/ Þa
andvarpade hann ad eins
med sijnu Hiarta til Guds
Þui ei verdur þess geted
ad Moyses hafe ad þui
Sinne nockurt Ord vid
Gud Muñlega Talad /
Og Drottenn kallade af
Himnum ofañ til hanns
og sagde/ Moyses/ þui
kallar þu til mijn/seig þu
til Israels Sona/ ad þr
fare Leid sijna/ eñ þu hef
upp þiñ Vond/ og riett
Hond þijna yfer Sioenn
og skipttu

og ſkipku hennm j. ſundur/ ſo ad Jſraels Syner meige ganga med þurrum Fot um þar j giegnum. Aþ huoriu Dæme lioſlega ma ſiaa/ ad Gud heyrer lýka vel/ þa minſtu Andvorp un ſem. aþ Hiartanu þram geingur Exod. 14.

A þeim Týma þegar Abimelech hiellt Oruſtu vid Jſrael/ þa ſkiede ſo/ ad alla þa ſtund / ſem Moyſes hiellt ſýnum Hondum upp/ þa vañ Jſrael. Huad

hid ſama

bid ſama Gud liet ſkie/
þar uppa/ ad ſlijkt ſkyllde
vera eitt oraſkanlegur Vit-
nisburdur þar um/ ad Gud
vill viſſelega giefa þeim
Sigur j micke þeirre
Ormum/ ſem upplyſta
ſynū Hiertū til þiōs/ z bit-
ta af Alverū/ Exo. 17. C.

Fyrer Baen Joſue liet
Gud Solena z Tunglet
ſtanda grafkyrt/ ſo lenga
og jn til þeſſ/ ad Folket
aat hefnt ſyn a ſynum
Ovinum/ Joſ. 10.

D Pad

Þañ Tyd Ezechias lꝏ daudvona/og hañ hafðe feinged Avyſan af DROttne/ad hañ ſkyllde rꝏdſtafa ſijnu Hwſe/ þui hañ mun de deyia/eñ ecke lifa / þa bad Ezechias DROTTEeñ/og gr iet miøg/og DROTTEñ heyrde hñs Bꝏn og ꝏleit hans Tꝏrafoll/ og giorde hañ aptur Heilbrygdañ/ fiof fimtan Arñ vid hñs Alldur/Eſa. 38.

Elias var Madur ſyka ſem vier/og hañ bad Bꝏn ar/ad

ar/ad þad skylldi ecke rig=
na/og þar rignde ecke yf=
er Jordena j þriu Ar/ og
sex Manude. J añad siñ
bad hañ aptur/ og Himen=
eñ gaf Regn/ og Jordenn
gaf siñ Avoxt/ j S. Ja=
cobs Pistle 5. Cap.

V. Capitule.

Huggun j mote or væntingu / þegar Gud dregur undan sijna Hialp/og þad synest so sem hann byrge sitt Andlit.

R Eide DROttens varer vm Augna bragd / og hann hefr Lystung til Lyfsins/ vm Kuølldtijman varer Gratureñ/ eñ ad Morgne Dags Fognuduremm. Psalmenum 30.

Sa. Rietkláte hlyfur margt ad hola/ eñ Drottenn frelsar hann vt af þui ollu saman. Ps. 34.

Þui ertu Sála miñ so hrygg? Nuar fyrer

angrar

...giar þu mig þaneð
Treystu a Gud/ þui eg
mun honum enn packet
giora/ ad hann hialpar
mier med synu Auglite,
Psalm. 42.
Nær ed eg em hrygg-
ur/ þa hugsa eg til G...
Nær ed mitt Hiarta i s...
ur Angist ſa raða eg
Huort mun DRottenn
eilijflega fordiarfa/ Og
onguа Lijkn leingur aud-
syna vilia? Eda er nu

hans Myskunseme med
ollu vtgiörd? Og hef-
hanns Fyrerheit teked
Enda? Hefur Gud þa
forgleimt, Myskunsam-
ad vera/ og sijna Mysk-
unseme fyrer Reide inne
byrgt? Enn þa sagda eg/
eg hlyt þad ad lijda/
Hægre Hond hins Hæd-
sta kan̄ öllu vm breita.
Psalm. 77.
Enn Zion seiger DR-
DTTen̄/ heþur yþergi-
efed

eþed mig/ DROTTeñ
hefur forgleymt mier.
Huort kañ Konan nock,
ud ad þorgleyma ſijnu
Barne/ ſo ad hun ſime
ecke aumur a Syne ſijns
Kuidar? Og þo hun þor
gleyme þui ſama/ þa vil
eg þo ecke þier forgley-
ma/ Eſa. 49. Cap.
Eg yþergaþ þig a lit-
lu Augabragde/ eñ med
mykeille Myſkun. þa vil
eg ſamanſaþna þier/ eg

hefe mitt A.wrt a Auga bragde Reidenar/ um litla Stund huled byr' pier Ek med eilijfre Myskun seme / pa mun eg pier Myskunsamur vera/ Seiger DROtten pinn Endurlausnare/ Es. 54. C.

Pad veit eg sannarlega hvem sem Gude pionar/ mun epter Freistingena veitast Huggun/ oa han mun af hrygdene frels adur verda/ og epter Hyrtingena

ingena práur han Mỹtf-
un/ þuiad þu hefur ỽng
ra Pockrnan a vorre Gl-
uni/ og epter Ordrætt
una latur þu So'ena ſi-
na/og epter Great z Kr-
man / bleſſar þu oſſ med
Fognuđe ryſkuglega/ þ̃
nu Nafne ſie eı'ıfft Lof
z Dord þu Gud Iſrae'
Tob. 3. Ekylld̃e Gud
ecke giøra Freiſan ſinna
Atvalldra/ þeirra ſem til
hñs kalla/ z Þolefim̃de
rþer

þeim haþaſt Eg ſeige
ydur þad/ hañ mun brád
lega giøra þeirra Frelſ-
un/ Luc. 18. Cap.

Epterdæme Ritningareñar
hier vppa / hliodande.

HAa ſu Canverſka Kuiñ-
an hropade epter Herr-
anum Jeſu og ſagde/ Oh
Herra Sonur Davids /
Myſkuna þu mier/ miñ
Dotter kuelſt jlla aþ Dioſl-
enum/ þa liet hann ſem
villde hañ ecke Bænheyra
hana/ enn ſem hun þylgde
ſier

ſier ad enn framar med
Bænenē vid Chriſtum / þa
ſieck hun vm ſijder ad hey=
ra þetta gledelega Andſ=
ſuared / O þu Kuiña /
myķel er þijn Trwa / verde
þier ƺ þu villt / Math. 15.
Eins ſijka / þegar ſu
Kuiñan ſem haſt haſde
Blodfall j Tolf Aar / gieck
a Bak til vid Jeſum / og
ſnerte Falld hans Klæda
þa ſnere Chriſtur ſier vid
og ſagde til heñar / Vertu
glød mijn Dotter / þijn
Trwa

Ætwa giørde þig heila/
Og Konan vard heil á
þeirre ſömu Stundu /
Matth. 9.
Þar vat ſu Kvinna er
haft hafde Krankdoms An
da j atian Ar/og hun var
bivg og med ongvu mote
gat hun upplited/en er JE
Sus leit hana/kallade hun
hana til ſyn og ſagde til
hennar/þu Kona/vertu laus
af Krankdæme þynu / og
lagde Hendur yfer hana/og
jafnſnart riette hun ſig upp
og dyrk-

og dyrkade Gud/ Luc. 15.
Þar var eitn sa Madur sem 38. Ar hafde siukur vered vid Vatnsdykied Bethesda/ huorn JEsus lœknade med einu Orde/ so hañ tok syna Sœng og gieck i burt/ Joh. 5. Cap.
Þar fyrer þo DROTT en dvelie/ þa bijded þñ/ þui hañ mun vissulega koma/ og ecke mijog dvelia/ Hab. 2. C.

VI Capitule

Huggun su ad Gud

E bæde

bæde vill og gietur bijvar
ad ſijna ꝼ huørſkins Areyd
og Hættu.

Hinn Fot mun hañ
Beige ſkeika lata /
og ſa ed þig vard-
veiter/ hañ ſefur ecke
Eim þu/ Sa/ huør ed
Vardveiter Iſrael/ hañ
ſefur ecke/og ecke ſyfiar
hañ/Pſalm. 121.

Þar fører/þo't ad hin-
er hreckvijſu mijner Mot
ſtøðumenn og Ovinner /
vilie til vid mig/ til þeſſ
ad eta

ad eta mitt Hølld/ þa
munu þeir þo asteyta sig
og nidurhrynia. Þott
ad Hermeñ setie sig upp
a mote mier / þa bloskrar
ei ad helldur mijnu Hiar-
ta/ þo ad Strijd hefiest
upp mier a mote/ þa tre
yste eg þo samt a hann/
Psalm. 27.

Eckert vondslegt num
þig henda/og eingen Pl-
aga nun nalægia sig til
þijns Hamkynnis/ fyrst

hañ gyrnest mig / vil eg
[illegible]elsa hañ/ hann þecker
mit Nafn/ þar fyrer vil
eg vernda hñ. Hañ kall
ar til min/ z eg vil Bæn
heyra hñ/ eg er hia hon
um j Neydeñe/eg vil hm
[illegible]adañ wtryckia/ og hañ
Begsamlegann giøra /
Psalm. 91.
So seiger DROTT
iñ/ sa ẽ þig hefur sk.p
[illegible] Jacob/ og þig hefur
[illegible]ört Israel/ Ottast þu
ecke/

ecke/ þuiad eg hefe frels
ad þig / eg hefe kallad
þig med þijnu Nafne /
þu ert mıñ/þui nær ed þu
fer yfer um Votnenn /
mun eg med þier vera/so
ad Vatnsflodeñ skulu ec
ke drecikia þier. Og ef
þu geingur j Elldenn/
skalltu ecke breña/ og sa
Elldslogeñ skal ei gran-
da þier/þuiad eg em DR
DTTJ/Eñ Gud þiñ/ sa
hiñ heilage j Israel þiñ
E iiij Hialp

Hialpare/ Esa. 43.

Eg vil vera eirn gloo-ande Mwrveggur þar um kryng / seiger DROTTEñ/ og eg vil vera þar jñe/ og eg vil audsyna mig Dyrdlegann þar jñe/ Zachar. 2. Cap.

Dæme hier uppa vr Ritningunne.

HAnnenn hyvarade Gud Noa j Flodenu/ Jonam Spamañ j Buk Hvalfisksins/ Daniel j Leona Grøpene / þa þria Sveina j þeim

þeim gloanda Ofne.
Huer øll Dæme þar byrer
eru skied/ ad vier skulum læra
þer af/ ad þeckia/ ad Gud bæ
de vill/ og han og so giętur
en frelsad syna j allskins Ne
yd og Voda.

VII Capitule/

Huggun su sem vier skulum setia a mote Oþolenmæde sem oss vill asæk ia/ under Krosse og Mot gange.

DROTTenn er Nafsamlegur/ vid þa sem vona vppa

 þøn[illegible]

Honum/ og þeim Sælum
a leita ad honum. Þad
er eirn merkelegur Hlutur
ad vera Þolenmodur / og
vona uppa Hialpena Dr
ottens / hviad DROTT.
eñ þurf rekur ecke eilijf-
lega/ helldur so/ hañ hr-
ygger ad vijsu / eñ hann
tiner sijna Myskunseme
aptur/ epter mykelleik sijña
Myskunsemda/ þui hann
plagar og hrygger ecke
Mañeñ af Hiarta/ Har-
magraat. 3. C. Son

Son minn/ villtu vera
Guds Þionustumadr/ þa
bwdstu vid Freystingune,
halltu kyrru fyrer/og ve-
yklast ecke/þa Men locka
þig þar fra. Halltu þig
ad Gude/og vijk ecke fra
honum/so ad þu jafnan
styrkvare verder/allt hu-
ad þier geingur a mote/
þad lijd þad þolennmod-
lega/ og vert þolenmod-
ur j allskonar Neygd/þui
ad lijka sem Gulled fyrer
Ellden

Elldeñ reyneſt/ ſvo ſkula
verda þeir enu Fromu ſē
Gude eru þecker / fyrer
Elld Hryggdareñar reynd
er / Treyſtu Gude / þa
mun hann hialpa þier/
gior þina Vegu riettu/
og vona uppa hañ/ Sy-
rach 2. Cap.

Son miñ/ burt kaſta ec-
ke Typtan DROTTIN-
ens/ og vertu ecke Ohol-
ugur vid hans Hyrting/
þuiad huorn þann ſem
DRotteñ

DROTTEN elskar / pan hn rter han / og hefur a hs num Pocknan / so sem Fa der a Syne / j Ordsk. Bok. 3. Cap.

Ef pier Typtunena poli ed / pa man Gud tica sig j ydur sem Sonum / pui hue ir Sonur er sa / pann er i Fadeŕen trystar eigeŕ En n ef ad pier erud an Typtunar / huorrar hin er al ler eru hluttakarar verdi ier / pa erud pier hia Born

Born/ en ecke Gyner/ etc.
Oll Typtan / nær hun
alliggur/pa þyker oss hũ
eingenn Glede, hel ldur
Nrygd vera/ enn eyt er a
mun hun giepa þrids am-
legan Avoxt Riettlæte-
sins/ þeim sem þar j yprer
ydkader eru/ Ebre. 12.
Fyrer þui vered þ(i) volen
moder kiærer Brædur /
allt uppa Tilkomu DR
DTTens/ siaand þad
Akurkallen væntet agi-
c(i)tlegs

meþ Ar af ar Jaidar
eñar/ þad Þoleñmodlega
umlijdande / allt þar til
hañ þær Morguñregn :
Kuœlldskwra / vered þier
og eirneñ Þoleñmoder/ og
styrked ydar Hiertu/ þui
ad Tilkoma DROTT
ens er j nænd / Jacob 5.

Dæme hier uppa ur Rit
ningunne.

ÞA David mætte stor
Opsokn af synum Syn
þa vard hañ samt ecke D.
Þoleñmodur/ helldur sagd

hañ so

hañ so/ Bered Guds Ark
aptur j Staden/ eþ eg þiñ
Nad þyrer HERRANne/
þa lætur hann mig koma
aptur/ ꝛ leyþer mier ad sia
hana/ og sitt Hws/ Eñ eþ
hañ seiger/ eg heþe engva
þocknan a þier/ sia/ þa
er eg hier/ giøre hann vid
mig sem honum best lijkar/
2. Sam. 15.

Item/ þegar Simei þor
mællte honum/ svarade hañ
so wt aþ myket Þolenn-
mæde/ skie ma ad HER
REñ

T Een algre myna Eymd og umbune mier þessa Dags Bolvan/ 2. Sam. 16.

Job j sinne stærstu Angist / giefur eitt merkelegt Þolenmædennar Dæme af sier/ þar hon seiger. Fyrst vier hofū medteked hid goda af DROTTENE/ hvar fyrer skulum vier þá og ecke eirneñ medtaka hid vonda? Job 2. Cap.

Item/ Eñ þo DROTTEN deyde mig/ þa vil eg þo vona a hañ/ Job. 13.

F iij Stalþur

Sialfur JEsus Chr-
stus j Kuol siñe og Pijnu
sem hañ leid/upplauk ecke
sijnum Muñe/eins og eitt
Lamb sem leidt verdur til
Slatrunar/ og eins og ei-
en Sauður sem þegger fyr
er þeim sem hañ rya / og
upplokur ecke sijnum Mun
ne/ Esajæ 53. Cap.

Latum oss þui vera pol
inmoda under Krossenum/
hugaa oss þar vid ad Gud er
Triwr/ sem leyfer oss ecke fr
eystast / fram yfer þad vier
formegum / helldur giører
hañ

hañ pa Ending a Freystingu nñe/ ad vier þæum stadest. 1. Cor. 10.

VIII Cap.

Huggun m mooti vþlfamre Ahyggiu þyrer stundlegre Biørg og Nær ingu.

LEgg þu vppa Drotten þiñe Ahyggiu og mun hñ þier Aðvistu veita/ og ei mun hañ hñ Riettlatta æfen

 leg

lega Reika latta/ Psalm.
55.
Vona þu a DROTT.
Teñ/ og gior hid Goda/
Bv þu j Landenu/ og lei
ta þiñar Atvinu ærlega/
hañ þu byna Vnadsemd
a DROTTne/ hñ mun
giefa þier huad sem þitt
Hiarta beidest/ Befl ala
þu DROttne þiñ Veg/
og vona a hañ/ hñ mun
þui vel til vegar kōa/ etc.
Pad hid litla sem hinn
Riettlæte

Riettlaate hefur/ er betra
eñ þau hinu myklu Au:
æfeñ margra Oguðhrað
dra/etc. Eg var Ung,
ur/og er nu Gamall vord
eñ/ og ecke hefe eg vock,
urn Tijma sied hiñ Riett
ferduga yfergiefeñ / nie
hans Sæde þurfa Mat
ad byggia/ Psalm. 37.
Allra Augu vona upp
a þig/ z þu giefr þm fra
Fædslu j hæfelegañ Tij
ma / þu upplykur þinne

Nande og fedur allar lif
ande Skiepnur med blesse
Dockuan/ Psalm. 145.
Vered eige Áhyggiufer
fyrer ydru Lijfe/ huad þier
er skulud eta og drecka/ z
eige fyrer ydrum Lijkama
hvoriu þier skulud klæd/
ast/ er eige Lijfed meyra
enn Fædan / og Lijkamenn
meire enn Klædnadurenn?
Sioed Fugla Himens/
þeir ed huorke Sa nie
uppskiera/ og eige sapna
þei.

þeim i Kornhlødur / og ydar Himneskur Fader hañ Fæder þa / eru þier ecke myklu framar en þeir / Huør ydar giefur auked med siñe Ahyggiu Alef eina ad leingd siñe? Og huar fyrer erud þier Hugsiuker fyrer Kladnadenum? Hygged ad Akursins Lyliugrosū / þau rinna huorke nie spinna / eg seige ydur / þad Salomon i allre sinne Dyrd / var ecke

ecke so skryddur sem eitt
aff þeim / Nu eff GUD
skryder svo Grasid þad j
Dag er a Akre / z a Mor
gun verdur j Ofn kastad
skyllde hañ ecke myklu þr
amar vid ydur giora / O
þier Lyteltruader? Fyrer
þui skulud þier ecke Aug
siuker vera og seigia / Nu
ad skulum vier eta? Eda
huad skulum vier drecka?
Eda med huoriu skulum
vier klædast? Þuiad epte
er þessu

er þessu ollu saker Heid-
eñ Þiod / og ydar Him-
neskur Fader veit þier þur
fed alls þessa vid.

Fyrer þui leited fyrst
Guds Rijkis og hñs Ri-
ettlætis/og mun ydur allt
þetta til leggiast Mat-
the. 6. Cap.

Þad er mikell Avinn-
ingur/ huør sem er Gud-
hræddur/og lætur sier sty-
na Lucku nægia / þuiad
vier høfum eckert jñ j
þeñan

veñañ Heim/ af þui er }
openbert/ ad vier munum
eckert j burt hafa/ 1. Ti
moth. 6.

Þæne Ritningarennar
hier uppa hliodande.

ÞA Jsraels Syner blæ-
cktust j Eydemorkunne
og vissu ecke hvar þeir sku
lldu fa Fædu og Atvinu
þa liet Gud rigna Braud
af Himnum til þeirra
Exod. 16. J sama Mata
ta/ og so þegar þa skorti
Vatn sier til Dryckiar li-
et Gu

et Gud Barn rek,ligta cþ
emum Steine/ so ad Folk
ed med sijnu Kuikþienade
þieck ad drecka/ Exod. 17.
So ad Elias skyllde
ecke deya j Hungre a Hall-
æris Tijdenne/ tilskyckade
Gud Hrafnana sem honum
skylldu bera Braud og Ki
öt/ bæde Kuölld og Morg
na/ 1 Konga B. 17. C.
Sømuleidis þeg^r sa same
Spamadr flydde j Eydem
arkena undan Hotun þrar
Ogudlegu Jessabel Drott-
G ningar/

a ingar/og setteft under Ei
neberia Tried / og bad aß
Augurseme syns Hiarta/
ad Gud villde taka fra sier
syna Seal/og lagde sig un
der Einеberia Tried / og
sofnade / þa sende HER-
REň til hans siñ Eingel
sem Mettade hañ med ellb
bokudum Braudleyß/ꝫ þær
de honum Vatn ad drecka/
ꝫ hñ gieck i Styrkleik þeir
rar Fædu fiørutyu Daga
og fiørutyer Natta/ 1.
Kong. 19.

So skul

So skulum vier þui ecke vr hofe fram/ vera skrwrande um vora Atvinnu / helldur kaste allre vorre Ahyggiu uppa DROTTenn/ þui hann forsorgr oss 1. Per. 5. Cap

Skyllde ecke sa mullde Gud sem giefur Kvikfie nadenum sitt Fodur/ og Hr afnanna Vngum sem til hans kalla/ forsorga oss fyrer vorre Atvinnu og Naudþurpt/ Psalm. 147.

Þess bleyre Eptirdæme hier uppa / i næst epterfylgiande Capitula.

IX Capit.

Huggunar Greiner og Epterdome þar uppa ad Gud vilie vera Umhyggiu fyrer Eckium og Føðurleysingium/ og sialfur vera þeirra Fader og Forsvar.

Þier skulud ecke mein giora Eckium/ & Foðurlausū Børnum/ og giorer þu þeim Mein/ þa munu þau kalla til myn/ & eg vil Bøn henra þeirra Kall/ þa mū Grimd myn reidast/ so eg mun

mun Hiosta ydur j Hel med Sverde/ og mun eg laata ydar Kvinnur verda Eck-iur/ og ydar Born Fodurlaus/ Exod. 22. Cap.

Gud giorer Fodurlaus um Bornum og Eckiumrietta Dom / og elskar hinn Framande/ ad hann giefe þeim Mat z Klæde Deut. 10.

Gyrnd þeirra Fatæku heyrer þu DROTTENN þeirra Hiarta veit riss-

lega ad þut Eyra hygg-
ur þar ad/ ſo ad þu Dæ-
mer rieƚt hinum Fodur-
lauſa z Fatæka/ Pſ. 10.
DROTTEñ er Fader
Fodurlauſra/ z Domare
Eckiaña/ Pſalm. 68.
DROTTEñ hñ vard
veiter hina Framande/ z
Fodrleyſingiana/ z aňaſt
Eckiurnar/ Pſalm. 146.
GVD porſmaer ecke
Bæn hins Fodurlauſa/
nie helldur Eckiunnar/
þa hun

þa hun klagar/ Tarenn Eckiunar keña vel ofan epter Vöngunum/ eñ þau kalla upp epter / a mote þeim sem hana wtrekur/ Syrach 35.

Kitningarenar Dæme hier uppa hliodande

Fyrre Bok Konganna 17. Cap. verdur lesed um eina Fatæka Eckiu/ sem ecke a tte til Matar ad taka / ofaan eirn Knefa Miøls/ og lijted Olennu j eirnre Leyr Krus/ og mein

G iiij te ar

ke ad þegar hun med syn-
um. Syne hefur loked þessu
m inou/ þau bæde deyia af
Hungre þa forsorgade Gud
hana og hennar Son/ sem
og einnen Spamannenn El-
iam/ so ad Miöled þraut
ei/ og alldrei vard þurd a
Olio i Kruksenne/ allt til
þess Dags/ ad DROTT
enn gaf Regn yfer Jordena
aftur / og þa hennar Son-
ur andadest/ uppvakte Eli
as hann af Dauda/ og gaf
hann Modurenne.

J Annare

J Annare Bok Konganna 4. Cap. stendur su Historia skrifud / hvernenn Gud med furdanlegum hætte / hialpade þeirre Fatæku Spamannsins epterlifande Kvinnu / sem var so Skulldug / ad sa Madur sem Skulldena ætte ad hennar Fatæka Manne / villde taka bada hennar Syne sier til Þræla / enn Gud fyrer Spamannsins Hond / blessade hana / so ad hun gat betalad allt sem hun var skylldug og gieck

og gieck heñe þo so myked
af/ sem hun kuñe ad næra
sig og sijna Syne a.

Sitt/ huad milldelega
JEsus sialfur aumkade
sig yfer þa Sorgfullu Ec
kiu i Naim/ og seiger ecke
alleinasta til heñar/ ad hun
skyllde ecke Grata/helldur
uppvekur og eirneñ hennar
Son af Dauda/og giefur
heñe hañ aftur/ Luc. 7.

Þar fyrer skulu Fatæk
ar Eckiur og Födurlaus Bø
rn leita sier Hialpar hia hønum
og hugga sig þat vid/ ad hañ

er þeirra

er þeirra Fader og Forsvara Madur/ og hañ vill aumka sig yfer þau/ j þeirra Neyd og Þreyngingum.

X Capitule.

Huggunar Grein

er vottande þar um / ad Gud vill ecke snara oss j burt edur wtskwfa oss j fra sier/ vegna margfalldlegleika og Audstygdar vorra Synda.

Visknnsam: z Lijknarþullur er DROTTEN/ Poleñmodur

modur z Maria Godgiarn
hũ er ei alla Afena byst
ur/og reidest ecke eilijflega/ hañ brenter ecke vid
ur vij epter vorum Synd
um/ og ei durgielldur oss
ecke epter vorum Misgi-
ordum/ Huiad so hatt s
bad Himeneñ er upp yper
Jordune/ pa lætur hann
sijna Myskunsemie myk-
la vera yfer þeim sem hñ
Ottast. So fiærre sem
pad Austred er Vestrenu
so læt-

so lätur hañ vorar Mis
giorder oss skarlagar ve=
ra. Lijka sem pad Fad=
ereñ er Bornunum Lijkn
samur/eins pa er DRO
TTEñ Myskunsamur
vid pa sem hann Ottast.
Psalm. 103.
Po ad ydar Synder sieu
raudar sem Blod/ pa sku
lu pær Sniohuijtar ver=
da/ Og po pær sieu raud
ar sem Roos / pa skulu
pær po. verda huijtar s
N Ull/

Vij Esa. 1. Capitula.
Eg em han/ Eg em
han seiger DROTT-
en / sem aftmaer þijnar
Illgiorder mina vegna/
og hugleide ecke þijnar
Synder/ Esa. 43. C.
þeinker þu eg have
Pocknan a Dauda hins
Synduga/seiger DRO-
ttenn/og ecke myklu helld-
ur ad hann j burt snwe-
sier fra sijnu Athæfe og
life? Ezech. 18. Cap.
So sait

So samarlega sem eg
life stiger DROTTenn
DROTTenn / þa heße
eg vngra þocknan a D=
uda hins Oguðlega/ hell=
dur þad ad sa hinn Oguð=
lege snwe sier og life/
Ezech. 33. Cap.
Godgyrne DROTT=
ens er þad / ad vier erum
ecke oll dungis wtgiørder
hans Myskunseme heß=
ur ongvann enda/ helldur
er hun ny huorn Morg=

ið/ og þann Trwleike er mykell / DROTTenn er mitt Hluttskipte/ seiger mijn Sala/ þar fyrer vil eg vona a hann/ Harm. 3.

Eg em ei komenn ad kalla Riettlata/ helldur Synduga til yd(r)unar / Matth. 9. Cap.

Komed til mijn aller þier sem Erfided/ og Þung(a) erud hladner/ eg vil endurnæra ydur/ Matth. 11.

Þad eru vissulega Sann

ende/ og

ende/og eitt dyrmætt verd
ugt Ord / þad Christus
IEsus er komeñ j heñ
añ Heim / þa Synduga
Saaluhjelpna ad giora /
a medal huorra eg em
hiñ fremste / enn mier er
þvi Myskunseme yper=
komeñ / uppa þad Chri=
stur IEsus audsynde a
mier fyrstum alla Þoleñ
mæde / þeim til Epterdæ=
mis sem a hñ skulu trua
til eilyfs Lijfs / 1. Tim. 1

N iij Bloded

Blodeð JEsu Chr
isti þad hreinsar oss af
ollum voꝛum Syndum,
j fyrsta Joh. Pistl. 1.

Þæme Ritningarenar hier
uppa hlioðande.

EIngenn hefur um Ræ
dærra Syndgað eñ A-
dam og Eva/vegna huorra
Synda ꝛc. Ohlydne,'að Da
udeñ og allskonar Olucka
komst jñ j Heimeñ/ eñ þo
samt sem aður hefur Guð
ecke vefnarað þeim helldur
hefz hñ tekeð þau apktur j
Sam

Salt vid sig/ Gen. 3.
David giell bæde j Nor dom og Mañslag/ so sem þar um ma lesa 2. Sam. 11. Cap. Samt og med ur/ jafn snart sem hañ wt af audmiuku og ydrande Hiarta sagde / Myskuna þu mier Gud epter mykelle Myskunseme þinne/ og ep ter mykeleik Myskunsem da þiña / afmaa þu mitt Raangleete/ Psam. 51. Sia/ þa fieck hñ naduga Kuittan og Aflausn siñar
N iiij Synd=

Syndor / ſo ſem leſa ma
2. Sam. 12. Cap.

Vm Kong Manaſſes verdur leſed i annare Bok Kong. 21. Cap. Ad han uthellte myklu ſaklauſu Blode/og uppfyllte alla Jeruſalem/ad auk þeirra ſinna Synda/med hveriu han kom Juda til ad Syndaſt ſo þeir giordu þ ſem DROTTne jlla lijkade/ enn ſamt og adur urdu honū ſijnar Synder fyrergiefnar/þegar hā j ſijnum Hiortanu og

rum og Fangelse/ lyteiæck ade sitt Narta þ Gude og bad um Nad siñelega.

Maria Magdalena var suñ ad mergum opeñberleg um Brotum / enn eige ad styour/ þa fyrergaf þo Chrystus heñe þad allt saman/ Luc. 7. Cap.

Sa Fortapade Sonurēñ vidurkiende siñ Misgiorning / og vard tekenn til Nadar/ Luc/ 15. C.

Hvad storlega misgiordu aller Postularner vid JEsum

ſinn j þÿns Pijnu og Harm-
kvælingar Tijma/og einka
añlega Petur/ſamt burtſn-
arade Gud þeim ecke fra
ſier/helldur audſyner þeim
Rad og Myſkun.

Ræningeñ a Kroſſenum
ſem hafde alla ſijna Lijf-
daga framfared j Syndum
ſijnum og Illſku/ þa hañ
ſnere ſier a mote ſijnu And-
lite/bad Herrañ Chriſtum
ad miñaſt ſijn/þa hañ være
komeñ j ſitt Rijke / þa ſv-
arade JEſus honum og
ſagde

ſagde til hans/ Sannlega ſañlega ſeige eg þier / ad j Dag ſkalltu vera med mier j Paradys/Luc. 23.

Þar pyrer þegar þier ógnar margfiølde Syndaña/ pa hug ga þig þar vid/ad huar Sy ndeñ gnæper/ edur ſyneſt ſtor þa, ypergnæper Naadeñ myklu framar/ Rom. 5. Cap.

XI. Capitule.

Huggun ſu ad JE ſus hepr uppa ſig teked vorar Synder/ og utregad

oss [illegible] og Frid hia Gude
Fødur.

Fyrer vorar Saker
er hañ særdur/ og
þyrer vorra Syn
da saker er hañ Lemstrad
ur/ Hegningeñ hun ligg
ur a honum/ uppa þad vi
er hefdum Frideñ/ og þyr
er hans Beniar, erum vi
er heiler vordner/ vier þor
um aller villt sem Saud
er/ h[illegible] er eirn ka rapade
sijna Gøtu/ eñ DROtt-

eñ lagde

en lagde allar vorar Syn-
der uppa hã/ Esa. 53.
Siaed/ þar er þad Lamb
bed Guds / huert ed ber
Heimsins Synder/ Joh.
1. Capitula.
JEsus er fyrer vor-
ar Synder ofurseldur/
og fyrer vors Riettlætis
saker upprakttr/ Rom. 4.
Sa er sialfur hefur vo-
rar Synder offrad a sin-
um Lijkama uppa Trie-
nu/ 1. Pet. 2.
J Nær

Nær sem nu ad pijnar Synder Ogna þier / þa minstu þess/ ad Christur heßur eit sin þyrer vorar Synder lided/ hin Riett- läte fyrer Ranglæta/ uppa þad han fornþærde oss Gude/ 1. Pet. 3.

Ja/ han heßur ecke ad eins bored vorar Synder a sialþs sijns Lijkama/ helldur og so þar ad auk utvegad oss Frid z Sætt hia Gude Fødur.

So sem

So sem̄ ad þessar epterfylg iande Greiner vtvysa.

HEgningen̄ hun̄ liggur a honum/ uppa þad vier beßdum Friden̄/ Es. 53. Vt aß þessum Fridnum syngia Einglarner/ seiglande. DYRd sie Gude i Vpphædum/ Fridur a Jordu/ z Monnum̄ god ur Vilie/ Luc. 2. Cap.

Oz sem̄ bu/ em Raust aß Himnū ofan̄ sagde þes se er min̄ Elskulegur Son ur/ a hueriū mier vel þoc knast

J ij Dad er

Þad er/ vegna Lyøts ad
vier sem af Natturunne erud
Reidennar Børn/ erud aptur
komner i nyna Velþocknan/
Matth. 12.

Af þui vier erum Riettl,
later fyrer Truna/ þa hof
um vier Frid hia Gude/
fyrer DRotten vorn
JEsum/ Rom. 5.

Sierdu nu hræddur fyrer
er Guds Reide/ þa hugga
þig aptur þar vid/ ad JE
Sus hefur stillt og stød-
vad Guds Reide/ so vier
mættum Frid hafa hia hm.
Þar fyrer

Þar fyrer/ sie so nockur Syndoge/ og riwfe aptur þeñ Frid vid Gud/ þa høfum vier Arnadarmañeñ hia Fødurnum/ JEsum Christum þañ Riettlata/ og hañ same er Forlijkun fyrer vorar Synder/ enn eige einasta fyrer vorar/ helldur einneñ fyrer allrar Veralldareñar Synder. I fyrra Pist. S. Joh. 2.

XII. Capitule.

Huggunar Grein

er sem þar uppa hlioda/ ad JEsus hefur þar til Po-
spuleñ yferuñed/ ad vier fred

um bry og ertalser nidurh h
ns Magt og Vallde.

K Vinnunnar Sæd skal j sundur merja Hoggormsins Hød. 1. Mos. 3. Capitula.

Þessa Kvenningarennar Spadoms Greiin / vtleggur S. Johannes j synum fyrsta Pistle j 3. Capitula/ seigande.

Þar fyrer byrtest Guds Son/ ad hann nidurbryte Diøfulsins Verk.

Vered okvijdner/ eg hefe Heimenn yfervunned/ Joh. 16. Capitula.

Nu med

NB med þui ad Börnenn haſa til ſamans Hollo og Blod/ er hann (Christus) eirnenn j ſama Mata þeſſ Hluttakare verdenn/ uppa þad hann tæke Magtena (ÿfer Daudann) fra þeim ſem Daudans Magt haſde/ þad er Dioflenum og endurleyſte þa ſem fyrer Ogn Daudans hlutu um alla Æfe j Prælkan ad vera/ Hebr. 2. Cap.

Þar fyrer/ nær ſem vor Motſtandare Dieſullenn

(Hver ed geingur j kring ſē
Greniande Leon / leitande
ad þeim ſem hañ kañ upp-
ad ſvelgia) freyſtar vor /
þa ber oſſ ad ſtanda honum
j mote mz ſtadfaſtre Tru
1. Pet. 5. Cap. Nugg-
ande oſſ þar vid / ad JE-
ſus hefur Dieffulen yfer-
uñed / ꝫ Maktena fra hen-
um teked. Þad er vel vijſt
og ſatt / ad vier erum myk-
els til ofveyker þar til / ad
ſtanda þeim megtuga vor-
um Ovin j mote. Enn
Gud

Gud allrar Nadar / sem
oss hefur kallad til sinnar
eilyfrar Dyrdar j Christo
JEsu/ hañ same mun oss
sem um litla Stund lijdu
Fullgiøra/ Tilreida/ Sty=
rkia/ Efla og Stadfesta/
1. Pet. 5.

Nier ad auk skulum vier
og lyka hugga oss þar vid/
ad Christur bidur fyrer oss
so ad vor Tru skule eckj
wtslockna j þessu Strijde/
Luc. 22. Capitula.

Og DROTTEn sagde/
Simon

Simon Simon sicadu / Sathan hefur bedist ydar / ad hañ mætte sælda ydur sem Hveite / eñ eg bad fyrer þier / ad þijn Trw þrotne ecke / Luc. 22. Cap.

XIII Capit.

Huggun su / ad Jesus hefur sigrad og yfervuñed bæde Dióffulenn og Helvijte.

RO Sten mun Daudañ uppsvelgia eilijflega / og Dro

og DROTTeñ nun
af þurka Tareñ af allra
Andlite/ og hann mun j
burt taka þa Forsmaan
sijns Folks j ollū Londū/
þuiad DRotteñ hefur þ
talad/ Esa. 25. Cap.

Eg vil leysa þa af Hel
vijte/ og frelsa þa fra
Daudanum/ Daude eg
vil vera þitt Olypian/
Helvijte eg vil vera þitt
Drepsott/ Hosea 13.

Sannlega/ sannlega sei-
ge eg

ge eg ydur / huør mijn
Ord heyrer/og truer þy
sem sende mig/ sa hefu
eilijft Lijf/ og eige kem
ur hañ j Dom / helldur
lijdur hñ wr Daudanum
til Lijffins/ Joh. 5.
Sañlega sañlega sei-
ge eg ydur/ ef nockur er
sa sem geymer mijn Ord
hañ mun ecke sia Daud
añ ad eilijfu/ Joh. 8.
Dauden er uppsvelgdr
i Sigur/ Daude / Hvar
er þin

er þiñ Broddur? Helvij-
te/ hvar er þÿn Sigran?
Eñ Daudans Broddur
er Syndeñ/kraptur Syn-
darennar er Lögmaaled/
eñ Gude sie Packer/sem
oss hefur Sigureñ gief-
ed fyrer DROTTenn
vorn JEsum Christ-
um/ 1. Cor. 15.

GUD mun þerra øll
Taar af þeirra Augum
Daudeñ mun eige meir
vera/ og eige Harmur nie

 Kvein-

Kvennan/edr Nøgd man meir vera/ Openb. 21.

So skulu Guds Børn hug ga sig a møte Daudans hr ædelegre Asynd/og møte þeir re hrygdu Grymd Helvijtis/ þar vid/ ad JEsus med sinum Dauda hefur Daud ann og Helvijte yfervunned/ svo ad huør sa sem truer a hann/ hann mun lifa/ þott nu være Daudur/ og huør hann lifer og truer a mig/ sa skal ei deya ad Eilijfu/ Joh. 11. Cap.

XIV. Capit.

Huggun su/ ad all er þeir

er þeir sem a JEsum Christum trua/ skulu verda niotande hns Velgiørninga z skulu mz Truñe a hann med taka z ødlast h eilaga Anþ.

Hjn Augu DROTTENs calßta Trwna/ Jerem. 5:

Sa Riettlate lifer af sine Trw/ Hab. 2.

Huor hñ tru'/sa sk holpeñ verda/eñ huor ecke truer/sa sk verda Fordæmdr.

So sem Moyses uppheste Hoggormeñ a Eyn

bemorkune/lyka so byrte
ar Mañsins Syne upp
ad pestast / ad aller peir
a hñ trua/ portapest ecke
helldr hape Eilifft Lyp.
So elskade Gud Heiminñ
ad hñ wigap siñ Eingi-
etei Son/til pess ad all-
er peir sem a hañ trua/
Fyrerparest eige/ helldur
ad peir hafe eilifft Lijf.
Hui eige sende Gud Son
siñ i Heimeñ/ad hañ dæ-
me Heimenn/ helldur ad
Heimur

Dæmdur, frelsest fyrer hañ/ huor a hañ truer/ dæmest ei/ eñ huor hann trues ei/ hañ er nu þegar dæmdur/ þuiad hañ truer ei a Nafn Eingietens Guds Sonar/ Joh. 3.

Af þeim bera aller Spaamenñ Vitne/ ad fyrer hans Nafn skule aller þeir sem a hañ trua/ medtaka Syndaña Fyrergiefning/ Post. Giorninga Bok. 10.

Fyrer þui ſie ydur vit-
anlegt goder Men̄ z Br-
ædur/ad ydur bodaſt þyr-
er þeñan̄ Syndaña Fyr-
ergiefning/ z aþ øllu þui
huoriu þier gætud ecke
Riettlæter vorded / fyrer
Moyſis Løgmaal/ eñ hu
er han̄ truer a þeñan̄/ſa
er Riettlætur/ Giorning-
ga Bok. 13. Cap.

Aller ſaman eru þeir
Syndæger/ z þeim er ſkor-
tur a þeirre Hroſan/ſem
þeir

þeir atfu a Gude ad ha-
þa / og verda so wt aþ
hansRaad/ an Verdsku-
lldunar Riettlæter/ þyrer
þa Endurlausn/ sem oss
eñ er þyrer JEsum Ch-
ristum/ huorn Gud hefur
fyrskickad til Forlijkunar-
Mans / þyrer Trwna j
hans Blode. So hallld
um vier nu ad Madurenn
verdur Riettlæter an Log
malsins Verka þ Trw-
na/ Rom. 3.

Petri er Skwareynar
Ord/ huort vier Predik-
um/ hui eg þu vidurkienn-
er IESum med þijnum
Munne/ pad hann sie DR
OTTenn/ og trwer j þij-
nu Hiarta/ ad Gud hafe
hann uppvaked af Dau
da/ þa muntu hialpast/
huiad nær vier truum af
Hiarta/ verdum vier Riett
lat er/ og þa vier vidur
kiennum med Munnenum/
verdum vier hialpleger/
huiad

buiad Kitningen seiger/ Rom. 9 Nuor a hann frwer/sa mun ei ad Nae- dyrlan verda.

Dæme Kitningarenar
Hier uppa.

A Brahann vard ecke Ea- luh spenn fyrer Verk- sijn/heldur wt af Trwne a J E Sum Christum/ so- sem bar stendur skrifad / Abraham trwde / og bar reiknade hn honum til Rie- ttlætis/ Gen. 15. Og i Pist. til Rom. 4.

Fyrer

Fyrer Trwna hefur A
bel Gude meire Off' an gi-
ort / en Cain fyrer huoria
hann hefur Vitnisburdenn
feinged / pad hann Rett-
ratur sie/ha Gud gaf Vi-
nan af hans Giøfum / og
um ha somu talar hann/en
hott hann sie latenn/ Ebre.
11. Capitula.

Dar fyrer / hegar pad
stranga og harda Atridie
Ord Ognar off/ sim Gud
ialfur hefur mælagt/ Deut.
27. Cap. Bolvadur vere
sa sem

a. fem ecke buinn var off
Orden j þessu Lögmale/
so hann giore þar epter/ þa
kulum vier hugga off þar
vid/ ad Manneskian verdur
ecke Riettlaat vt af Lög-
malsins Verkum / helldur
vt af Trwnne a JEsum
Christum/ þui vier trw-
um uppa JEsum Chr
istum / so ad vier verdum
Saluholpner j Trwnne a
hann/enn ecke fyrer Lögmal
sins Verk/þuiad fyrer Lög
malsins Verk/verdur ecke

ert Holld

ert Hollid Sæluholped/ so sem Postulenn vottar i Pist lenum til Gal. 2. Capit. Helldur verdum vier rett af Nadenne hialpleger þ Trw na/ og þad ecke aß sialßum oss / þad er Gæßa Guds/ ecke aß Verkunum / uppa þad eingenn stære sig/ Ephe seos 2. Cap.

XV. Capit.

Huggun su / ad Gud vilie ecke wiskwßa oss nie ßra sier kasta þar þ þo Trwenn vor sie veik.

Þad Oss

Ad Offred ſ Gude Hvelþocknaſt/ er Narmpriungen Ande/ eitt Narmþrwnged z ſundurkramed Hiarta / þa muntu Gud ecke þyrerlyta/ Pſalm 51.

DROTTenn ſtydur þa alla ſem vid Falle er bwed / og reyſer þa alla ſem nidur eru ſlegner/ Pſalm. 145.

Hañ brakad̃a Reyrlegg eñ mun hañ ecke j ſund-

ur meria/ og þañ lijtilog
anda Clinkveik mun hai
ecke utsiockva/ Esa. 42.
Eg allt þann hira
Fataka/ z þañ sem hef
ur sundurknosadañ Ando
og þañ ed hrædest mitt
Ord/ seiger DROTT=
enn/ Esa. 66.
DROTTEn sagde
til Postulans Pals/ Lat
þier nægia mijna Nad/
þuiad mitt Krap ur er
Breyskum mættugur/ i
þu=

þui ſeiger Poſtulenñ / vil
eg ſem ſegnaſtur hroſa
mier af mÿnum Breyſk
leika/ ſo ad Kraptur Ch
riſts bygge medur mier/
2. Cor. 12.

Eg em þeſſ hins ſama
j godu Trauſte/ ad ſa ſſi
i ydur hefur uppbyriad
þid goda Verked / hann
mune þad og eirneñ full
komna/ allt a þañ Dag
JEſu Chriſti/ Phil.
1. Cap.

L q Næne

ABraham verdur kallad
ur Fader truadra Man
na, vegna sinar Trw... n
han hafde a Gude / Rom.
4. Da hefur henn samt
stundum vered miog veyk-
ur j Trwne / ... sem lesa ma
j fyrstu M... Bok 15.
. Hvriad h... Ced D...
DRottens skiede ... Abra-
hams j eirnre Syn og sag
de / Ottest ... ecke Abra-
ham / eg er hyn Verni / og
hyn

þyn miog stor Laun / þa
svarade Abraham/DRO-
TTEñ/ Quad villtu giefa
mier? Eg fer hiedañ Ba
rnlaus/ og sia/ ad Sonur
myns Þienara/ skal vera
miñ Erfinge. Hier meigu
vier sia/ad Abraham hefu-
ur vered miog Trunarveyk-
ur/til ad treysta og forlata
sig sem skyllde/uppa Guds
Lofaner og Fyrerheit/veg-
na þess ad Gud dro undañ
fyrer honum/ þad hañ haf
de honum heited/sem er ad

 giora

giora han gioour uppfillrer
Þiodar. Enn sa nt burt
skæþar ecke Gud Abraham
vegna þessarar Trwar we-
yke/helldur huggar Gud hñ
og loþar ad gieþa honū ei-
rn Son/ styrkiande so hñs
veyka Trw/etc.
Moyses var ostyrkur j
siñe Trw/þegar hñ slo twi-
svar a Steineñ med Vend
enum/þo kastade Gud hon
um ecke wt/vegna þess Tr-
w Veykleika/Num. 20.
Job vegna siñar veykrar
Trwar/

Treaat/ varo ꝼo opoienn=
no=ut / ad hafi fornællte
heim Deige sem hann haf
de vered fæddur a/. Job. 3.
Þad sama giørde Jeremi=
as/ so sem lesa ma j hans
Spadoms Bok 20.
Hvad veyker ad Lære=
sveinar Herrans Christi
hafe vered/ ꝫ fierdeilis Th
omas/ sem kalladest Tvy=
bure / þad ma merkia af
þvi sem um þa er skrifad
j Gudspialls Historium/
samt hefur þo Gud hafft
L iiij Þolen=

Þolenmæde vid þa/og ſÿſ-
kt þa j Trwnne.

Þar byrer / nær ſem þu
kiñur Vanmegnan a þinne
Trw/ og hun vilit taka til
ad veyklaſt/ þa ørvæntu þi
er ſamt ecke Guds Nádar/
helldur ſ ig med þeim ſem
kripad ſtendur um/hia Mar
cum 9. Cap. DROTTeñ
og true / hialpa þu minne
Vantru/og med Christi Poſt
ulum / DROTTeñ/ auk oſſ
Trwna/ Luc. 17. Og hugſ
ga þu þig þar vid/ ad DR
OTTeñ er þeim nálægaſtur
ſem hafa ſundurkrᴇmd Hiar
ta/ z hialpar þeim ſem hafa

ſundur-

sundurkramed Hugskot / Ps almenum/ 34.

XVI Capit.

Huggun su ad Gud vilie uppvekia vora Dauda Lykame til eilijfs Lyfs a þeim efsta Deige.

EG veit ad miñ Endurlausnare lifer/ og ad hañ mun hier epter seirna meir vppvekia mig af Jordunne/ og þad eg mun sijdar / umgiefast

giefast med hessu minu Hörunde/ og ad eg mune sia Gud j minu Holldel/ þañ hiñ sama mun eg sia fyrer mig/og min Augu munu lita hañ / og ecke eirn annar/ Job. 19. C.

Eñ þijner hinu Daudu mun lifa og med Lijkomum upp aptur rijsa/ Vaked upp og Lof syng ed þier sem ligged i Jordu lucker / þuiad þijn Dogg/er su Dogg hins Græna

Grana Vallarens / E-
saix 26.

Marger af þeim sem j Molld Jardarenñar eru og Sofa / munu uppvakna / sumer til eilijfs Lijfs enn sumer til Eilijfrar Smánar og Skam̃ar / Dan. 12. Cap.

Eige skulud þier undrast þetta / þuiad su Stund kiemur / a huorre ad aller þeir sem j Grøfunum eru / skulu heyra Rødd

Guds

Guds Sonar / og þeir
munu þa framganga/ ē
gott giördu / til Lijfsins
Vpprisu/ eñ þeir sm̃ jlla
giördu/ j Doms Vppri-
su/ Joh. 5.
Þetta er Fødursins Vil
ie þess er mig sende/ ad eg
glate øngvu af ollu þui
sem hañ gaf mier/ helld
ur skule eg uppveckia þad
a efsta Deige/ Joh. 6.
Fyrer eirn Mañ kem
Synden / og fyrer eirn
Mañ

Mañ Vpprisa Framlid eña / þuiad lÿka sem þr dou aller fyrer Adam/so verda þeir aller lÿfgad-er fyrer Christum / 1. Corinth. 15.

Dæme Ritningarennar hier uppa.

VIer lesum j añare Bok Kongaña 4. Capitula Ad Eliseus Spamadur uppvakte af Dauda eitt Vngmeñe/ til eins stadfast-legs Merkis og Vitnis-

burdar/ þar uppa / ad Lÿ-
kamer Mañaña mune op-
enberlega upprÿsa a epsta
Deige.

Nia Marcum Gudspi-
allamanne 5. Cap. stend-
ur skrifad/ ad Christur ha-
fe ecke talad utañ alleín-
asta tvo Ord / til þeirrar
Framlidnu Dotter Jairi/
seigiande/ Stulka/ eg sei-
ge þier/ statt upp/ og iafn-
snart stod Stulkan upp z
gieck.

Nia Lucam 7. Capitulo
Uppvak-

Uppvakte JESus Son
Ekkiu j Naim/og
gaf hn̄ aptur sīne Modur.
Nia Johañem II. Cap.
stendur skrifad þar um/
huerneñ JESus uppvak-
te Lazarum af Dauda Br
odur Mariu og Martæ/
epter þad hañ hafde leig-
ed j Grøfeñe j fiora Dag
So lætum oss nu huag
oss vid Upprisu vorra K
kama j huørskyns Harmung
um og Eymdum/sem oss kun
na til ad valla / huiad fyrst
vier vitum þad JESus er
M ij dæeñ

dæen og upp aptur risenn/ so mun hañ og eirneñ / þa sem sofnader eru hyrer JEsum/ med hønum framleida/ 1. Tess. 4. Cap.

Og einkanlega skal þad vera Frøptug Huggun Guds Barna/ad hesser vorer Lykamer skulu verda miklu Dyrdleg re og veasamlegre j Vpprisuñe/ enn þeir hafa nockurn Tyma adur vered hier j þessu Lyse/ þuiat þ verdur Sæd Forgeingelegt/ seiger S. Paull Postule/ 1. Cor. 15. Enn mun upp aptur rysa Oforgeingelegt/ þad verdur Sæd j Vansæmd/ eñ mun upp apt ur rysa j Vegsemd/ þad verd ur Sæd

ur Sæd j Breyskleika/ enn
mun upp aptur rysa j Krap
te/ Þad verdur Sæd Rigt
legur Lykame / en̄ mun apt
ur rysa Andlegur Lykame/
Þetta hid forgeingelega mun
skrydast hinu oforgeingelega
z Þra hid daudlega/ mun klæd
ast þui Odaudlega/ sem JE
sus mun a þeim sydasta De
ge/ forklara vora fafeinga
Lykame/ þad þeir lyker ver
de hans forklarudum Lyka-
ma/ epter þeirre Verkan/ þar
han̄ kann sier alla Hlute med
undergiefna ad giøra. Phil.
3. Cap.

XVII. Cap.

Hugganþu ad Gud
mune i þui epterkomanda
Tijmanu umbreyta øllū Hø-
mungum Guds Barna i ei-
lijfa Blede.

Jsrael mun frelsast fyrer DROTT-
enn/ fyrer eina ei-
lijfa Endurlausn/ z mun
ei til Skammar nie Hnad-
ungar verda / um Alldur
og ad Eilijfu/ Es. 45.
Þeir hinu Endurle-
ystu DROTTens/ mu-
nu aptur

nu aptur ſnwa/og til Zi-
on koma med Loꝼſaung/
og eilijfur Fognudꝛ mun
ı þeirra Hoꝼdum vera/
Glede z Vnadſemd mu,
nu þeir hꝺndla/eñ Sorg
og Andvarpan mun ; bu
rt fra þeim flya/ Eſ, 51.
Soleñ ſkal ecke ſkijna
vier um Dageñ leingur/
og Byrtañ Tunglſins
ſkal ecke lyſa þier/ hielld
ur mun DROTteñ ſialf
ur vera þit eiged Lios/ z

biñ Gud mun vera þijn Vegsemd/ þijn Sol mun ecke meir v.wdergaanga nie þitt Tungl Byrtuna miſſa/ þuiad DROTTeñ mun vera þitt eilijft Lios/ og Dagarner þiñar Hørmungar ſkulu taka Enda/ Eſaiæ 60.
So ſeiger DROTT eñ DROTTeñ/ Sia þu/ mijner Þionar ſkulu eta/ eñ þier ſkulud Hungra/ Sia/ mijner Þionar ſkulu

ſkulu Glader vera/ eñ þi-
er ſkulud til Skam̃ar ver-
da. Sia þu/ mijner Þi
onar ſkulu Drecka / enn
þier ſkulud Þyrſter vera.
Sia þu/ mijner Þionar
ſkulu m̃z godu Giedẽ Lof
ſyngia/ eñ þier ſkulud af
Hiartans Angre hrópa og
æpa / og af Vesælldar
Hugskote ylfra. Sia/ eg
mun ſkapa nyan Himen
nya Jord/ ſo ad þ hid fyr
ra ſkal ei leingur minnſt
verda/

verda/ nie þad i Hug koma / helldur munu þeir Glediaſt æfenlega / og glader vera yfer þvi ſem eg ſkapa/ Eſa. 65.

Eg mun hugga ydur lijka ſem þad einhuørn huggar hans Moder. Ia þier ſkulud til Jeruſalem endurnærder verda/ þier munud ſia þad ſama/ og ydvart Hiarta mun gledia ſig/ og ydar Bein ſkulu blomgaſt ſem annad Gras/ þo

as/þa mun þeckiast Ns.
nd DROTTENS vid
hans Piona/ og Neideñ
vid hñs Ovine/ Esa. 66
Sæler Rieſtlæ tra eruj
Guds Nende/ z eingeñ Pij
na snerter þar. Þad syn
est þ̃ I N. Oskynsemu/ ad
þeir deye / og þeirra Ap-
gongur reiknest þ̃ Pijnu
og þeirra Burtfor fyrer
eina Fordiorꝼun/ eñ þeir
eru i Fride. Þo ad þeir
haſe margt ad lijda fyr-
er Mech

er Monuram / eru
þo j visste Von / ad þeir
munu alldrei deya. Þeim
er so hægt refsad/ en þa
skal skie myked Gott/ þui
ad Gud freystar þeirra
og finur þa/ ad þeir eru
honum verd uger. Han
renner þa sem Gull j Of
ne / og tekur þa til sijn/
so sem eitt fullkomlegt
Offur/og a þeim Tijma
nær Gud verdur lijtande
þar til/ þa skulu þeir skij
na skiært

na ſtiart / og lyda fram̄ ſem Loge yfer Grasſtr. øm / og DROTTenn̄ mun Drottna aþeñlega yfer þeim / þuiad þeir ſim̄ honum treyſta / þeir ſkulu þiña / ad hñ er Trwfaſt ur / og þa ſem eru Trwfaſter j Kiærleikanum / miſſer hañ ecke / þuiat hans Heilager eru under Naad og Myſkunſeme / z hañ ſier til med ſynum Vtvølldum / Spek. 3.

N Saſilega

Sañlega sañlega seige eg ydur / þier munud Syta z Grꝍta/ eñ Neimureñ mun ꝥagna/ og þier munud hryggver vera/ eñ ydar Nrygd skal snwast j Fognud. Konañ þegar hun skal ꝥꝍda/ þa hefur hun Nrygd/ þuiad heñar Stund er komeñ/ enn þa hun hefur Barned ꝥꝍdt/ miñest hun ei þess Narm kꝍ:lis ꝥyrer Fagnadar=saker/ þuiad Madur er j

Neimeñ

Heimeñ voreñ/þier hafeð nu Hrygð/eñ eg skal sia ydur aptur/ z ydvart Hiarta skal fagna / z ydvarn Fognuð skal eingeñ af ydur taka/ Joh. 16.

Þier ſ nu litla Stund hrygguer eruð j margvijsslegum Freystingū/mætt, uð Glediast med oumrædelegre dyrdarsamlegre Glede/ z Endalok ydar Trwar / þar ad berande/ sem er Nialpræde ydvarra

Salma/ 1. Pet. 1.
Sell er sa Madur/ s Freystingena polenmodlega lijdur/ pvi par med han verdur reyndur/mun han ødlast Lijfsins Coronu/ Jacob. 1. Cap.
Huor han yfervinnur þeim mun eg giefa at eta af Lijfs Trienu/pad er j Guds Paradijs stendur/Vert trwr allt til Daudans/ og mun eg giefa þier Coronu Lijfsins /
Openb.

Openb. Joh. 2. Cap. Og Gudmun þerra oll Taar af þeirra Augum. Daudenn mun ecke leng ur vera/ Openber. Bok Joh. 21. Cap.

Epterdæme Riettingar eftar hier uppa.

Hia Lucam 16. Capitu la lesum vier um þann volada Lazarum/ ad hann leid stora Neyd og Vesæld hier j Heime/ enn ad lidnum hans hiervistar Stundum j þessu Lijfe/ þa vard han

Huggadur aptur/so ad hüs Stundleg Eymd vmsnerest j Eilijfa Glede.

Moyses kiøre mykln hellder med Folke Guds Omak ad þola/enn ad hafa stundlegt Epterlæte Synd areñar/ og hiellt Vanvirding Christi þ stærre Rijkdom eñ Fiesiod Egyptskra þui hañ leit a Verdlauneñ Ebre. II. Cap.

Hier vid skulu Guds Born hugga sig/ j huersk ins Eymdum/Feare og Freystingum/

ingum/ ad Þui er oseigañ
leg Glede þyrerbweñ j Him
neskre Sælu/ og skulu þui
seigia med hinum Heilaga
Pale j Pistl. til Rom. 8.
Eg helld ad Motlæking
þessara Tijma/sie ecke verd
til þeirrar Dyrdar/sem vid
oss mun openberud verda.
Þuiad skrifad er / þad
eige hafe Auga sied/ og ei
Eyra heyrt/og ecke hafe j
Mañs Hiarta komed/huad
Gud hafe þyrerbwed þeim
er hañ elska/ 1. Cor. 2.
N iiij Þar

Þar munum vier vera
hia J E S u Christo/
og sia þa Vegsemd og Dy
rd/ sem Gud Fader heſur
hanū giefed/ Joh. 15.
Þad er eñ ecke Openber
ad huad vier verda munum
eñ vier vitum / þa þad
byrtast mun/ þad vier mun
um hanum lijker verda/ þui
vier munum hañ sia/ ſvo
sem hañ er / 1. Joh. 3.
Gledied ydur þar pyrer/
seiger Postulen Petr j pyr
ra Sendebrefe 4. Capit.
Þad ad

Þad ad þier med Christo
[l]ijded/ uppa þad þier einn
ei/a Openberanar Tijma
hans Dyrdar mættud
Glediast og Fagna.

III. Goodar og Gudrækelegar Bæner / D. Johannis Gerhardi, sem vel eiga vid Eptir þessa litla Bæklingo.

I.

Bæn um Huggun j Mot gangenum og um þa riettu Ro z hvyld Sælarennar.

Þu giæskusamasste Fader / Gud allrar Huggunar og Vonar / gieþ þu mier Lijþkroptuga Huggun

Huggun j ollu mynu Mot
læte/ z saña Rosemd Sal
areñar. Til margra Þreyn
ginga þiñ eg j Hiarta myn
nu / enn þynar Hugganer
kuña ad gledia Ond myna
Oll Huggun Heimsins er
onyt og brygdul/ j þier ein
um er Styrkleike og Upp
helide Salar minnar/ þar
þiæer mig Þunge margra
Synda/ eñ med þynu jnn-
vortis Samtale/ þa verd
ur sa Þunge lietthær/ med
þiñe Huggun. Eingenn er
su Ski

su Skiepna/sem mig kuñe so mieg ad hryggia/ad þu kuñer ecke myklu framar mz þijnum gledeñar Anda/ad Hugga mig og Gledia.

Eckert Motlæte kann ad kreppa so ad Hiarta mijnu / ad Hiarta mitt þæe sig ecke meir vt breydt yfer Nad þijna. Mig a sæker vijst ofurhite adskilianlegs Motgangs/ eñ smeckur þijns Sætleika gierer mier hugkvæma Sæ elun. Þar þalla Vatns=

straumar

þrauuiar Taarama mier af
Augum/ enn vil þau Taar
þuckar aptur þyn Myskun
samesta Hond. So sem þu
sender þitt astwdlegt Ang
lit þim fyrsta Pijslarvotte
Stephano / þegar Steine
arner dundu um hans Hof-
ud/og hann var lamenn j Hel
med Grjote / So bid eg
þu sender og giefer mier
aumum Manne Huggun
þyna j ollum mijnum Mot-
gange/so eg meige hennar
niotande verda. So sem þu

D sender

sender þijnn hiartans Sy-
ne þiñ Eingel j hans hard
asta Daudastrijde / hęnum
til Huggunar/so virdstu ad
senda mier þiñ Adstodar
Anda j miñe þessare Bar
ættu/ᴂn þijns styrks ꝛ ad
stodar þa þell eg um koll
under þunga Kross burdar-
ens / ᴂn þinnar Hialpar
þa kollgeing eg/under A-
plaupe adskilianlegra Mot
lætinga. Vtslock þu j mi
er Elsku til Veralldareñar
og Skiepnaña / þa verdur
mier

mier þess syjdur beyskt sme
ackade Veralldarenar Mot
blæstur og Ofrodugleike
Skiepnana/ huor hn þester
Hiarta sitt vid Heimen/ z
skapadar Skiepnur/ hann
kan alldrei ad edlast þa son
nu og obrygdanlegu Rose
me/med þui ad aller Ver
alldleger Hluter eru syþelld
re Umbreytingu undergiss
er/so þar standur allderi a
þui Sinu sama. En huor
hn þester ecke Hiarta sitt a
oleyþelegre Gyrnd z Syt
D ij eckang

erlangan/ til þessa Lijfs gi-
æda og Audæfa/ sa kvelst
ad engre Ahyggiu nie So-
rg/ hvert hafa eydest og þr-
otne/ edur ad øngvu verdet.
Nell þu j burt minu gode
Gud / ur mijnu Hiarta/
Heimsins Elsku og Sper-
langan/ so ad sa Himneske
Eliseus helle inn j Kruse
Eckiunnar (hver er j Hiarta
vorrar Salar sem sig hef-
ur ecke ad gefa vid Vero-
alldlegra Hugguna) Oleum
Himneskrar Nadar/ hvar þ

Tordme

Faroneska sem audeð verð
ur/ hrellest þad/þrekest þad
umbreitest þad / samt ecku
þad ohræranlega Nellubi-
arg z Klettur myns Niar
ta. Kan̄ nockud su auma z
vanmættuga Skiepna/ad
onada edur sturla þá Nuj-
lo og Ro minnar Sálar/
hueria eg a stoduga z orask
anlega j þier þu hædste z
Oumbreytanlege Gode z
Mann nockud Bylgiur z
Brym þessa Heims / þott
han̄ sie allorei so Olgufull

ur Sior / Kuña tvt stad ad
hræra þad Hellubiarged/
mijns Hiarta/sem eg hesse
a þier Grundvallad/ þu
ædste z stærste Gode. O uei
langt bietre / þuiad þinn
Fridur yfergeingur langt
yfer allañ Skilning. Hañ
yfergeingur og so lyka allt
ahlaup Motlætesins/ um
huørn jñvortis Frid eg bid
þig Giæskufulle Fader/
bid allra audmiukasta/ ad
þu mier hañ veiter og gi-
efer/ A M E N.

Bæn

II.

Bæn um Sigur j Freyst-ingunum z um Vardveitslu fyrer Synkum Diefulsins.

HErtu hia mier Gud Zebaoth / þu sterke z Myskunsãe Gud so eg verde ecke yfferuñenn nie sigradur af Diefulsins Freystingum / helldur giør þu mig þ þyna Adstod oruggañ og stedugañ/ so eg um syder halide Sigren-um. Hid iñra er Kvyde/ eñ Stryd hid ytra/ hid iñ-

ra jafer Diöfullenn Sal
mijna med eitrudum Pijl-
um Freistingana / enn þo
ytra þimer þũ aug med ad
skilianlegu Motköste / og
med þusundfalldum Sor-
ka Tegundum/ þũ er Hogg
ormur j Slægdeñe/ eñ Leo
on j Grimdeñe/ [illegible]-
eke j Megnenu og yfirga-
ngenu + Hañ hefur [illegible]
þess ad rædast a Hershöfd
ingia. Fra Himneskum Her-
sveita / hvad mun hañ þa
hlijfa mier sliettũ ꝛ Aum-
um Ske-

um Strꝺosmaie: Nañ bei
lade ſier ecke ad ſetia ſig
upp a mote voru Noꝛde/
ecke er þa kyniande þott hñ
mꝛorme ad bella eirn veik=
añ Lim a Christi andlegũ
Lijkama. Þat er eckert Me
gn nie Kraptur j mier/ſem
motſtaded bme þeim ſterka
Nervopnada Ovin. Nia
mier edur j mier er eingeñ
ſu Speke/ſem kuñe ad um
bl̃ya Flærder og umſatur
þeſſa þuſund Bielaſmids
þui ſiñ eg mier til þijn/
med

med audmiukum Andvarp
unum. O Herra Christe/
huers Magt er oendanleg/
huers Speke ad er ofelian
leg/ þu allra sterkasta Le-
med ap Ætt Juda/sa ettu
mig þaa sigrad ꝛ yfervunned
j þynum Krapte/ þad hel-
vijtska Greniandans Leoned.
Þu strijder fyrer mig ꝛ va
nst Sigur. Strijd þu nu
j mier/ og vinn þar Sigur
so ad þinn Kraptur verde
sullkomenn j mynu Breyskt
leyka. Upplys þu Augu
mijns

mijns Hugskots/ so ad Eg
ik Disßulsins verde mier
auglios & audsyneleg. Gr=
eid þu Gaungu mińa Fo=
ta/ so þad eg kuńe ad uḿ
plya þińs heimuglegar Gu=
orur. Yzerviñing Freyst=
ingareńar sie mier Vitnis
burdur þar um j mijnu Hi=
arta/ ad eg sie Endurgieteń
og Endurfæddur. Fyrer
heit þitt um Nad & Sig=
urviñing j þessu Lijfe stad
feste þia mier nærveru Nad
ar þinnar. Vthw þu og

utbrynia

vtbrynia mig med styrkleik-
ka þijns Kraptar / svo eg
þæe stadest þetta Einvijg-
is Strijd / og þæe um sijd
er Ovin þann(s) eg heþe hier
vid ad stryda) dæmt. Þess
þleyre og Naaskasamare sem
ad eru Svik þessa mijns
Ovinar / þess akaþlegar e(r)
med heitara Giede gyrnest
eg og læangar mig epter Ni
alp þinnar Nader. Stund
um innhelltet hann sem i mitt
Hiarta ofedianlegre Gyrnd
Jardneskra og stundlegra
Hluta /

Hluta / so ad han þrænge
mig j Flokrum Aggyrndar
eñar / og drage mig so þar
med fra Veige Rietflæte
sins. Stundum þramdryþs
ur hañ mig med elldlegum
Broddum Reideñar / so ad
Hiarta mitt upptendrest
hid jñra til ad giora Naa-
unganum Mein ꝛc. Skada.
Stundum ombadar hañ mig
med Elsku Vellystinga ana
og saurugs Lijþernis / skem-
mu þar epter med Ofund
og Metnad / ad jnnblaasa

P   slijku

styku mier j Hiarta. Adur
eñ þad hñ hefur gietad ste-
ypt mier j Syndena/þa gi
erer hañ hana lieklare enn
Fis edr Fiðr/ z Predikar
þ mier ad hun sie huortu
Lambblade Lieklare/ so ad
hañ kome mier þer mz til
Vggaleysis z Myrduleysis.
Eñ strax epter þ ad hñ hef
ur mier j Syndena sockt/
þa syner hañ mier og seig-
er/ad Syndeñ sie stærre eñ
Himen z Jørd/z ad hū sie
þyngre eñ Blyvikt DRD

ttens

ttens/ so hǖ þæe mier kom ed um ſijder til Øruænt- ingar/ ſvo mørg og myſkel Svik þeſſ mykla Ovinar kañ eg ecke vit ad ſiaa / enn huad ſijdur þau ad þordaſt og mier vara pyrer þm̄ ad taka. Þvi ſlyg eg til þijn ſem ad ert miñ Kraptur & Hellubiarg minnar Hreyſte ad Sæluſþu/ Amen.

III.

Bæn um Farſæla Burt- pør wr þeſſū Heime/ & Sigur- ſæla Oppriſu til eilijpa Lijps

 O Jeſu

JEsu Christe Son
ur Lifanda Guds/
þu ſ̃ fyrer oſſ vaſt
Kroſſfeſtur/ ⁊ ert vorra ve-
gna fra Dauđ̃ uppriſenn/
þu ſem med þijnum Dau-
da afmꜳd hefur vorn Da-
uda/ og hefur oſſ med þin̄
Vppriſu utvegad og for
þienad þa ſigurſælu Vpp
riſu til̃ an̄ars Lijfs. Þig
ſan̄an̄ og eirn Gud mz Fød
ur og heilogum Anda a-
kalla eg og bid af ollu Hi-
arta/ ad þu gefer mier og
veiter

veiter þarjæla Burtþor ut
Symdū þessa Lijfs/ ꝛ bless
adañ jñgang a Deige Upp
risuñar/ jnn j eilijft Lijf.
Eg veit vel/ ad Ending ꝛ
Takmark miña Lijfsdaga er
mier af Gude ækvardad. ꝛ
nidurskamtad/ og ad epter
Daudañ miñe kemr Dom
ureñ. Stattu Þu hia mi-
er j Daudanum/ sem ert dæ
eñ a Krossenū. Verttu Ve
rnd vg Forsvar mitt a De
ige Domsins/ sem miña ve
gna varst rangleg a Dæmd
P iij. ur/þeg-

ur/ þegar Tiallbúd mÿns Jardneska Hwsser endeleg/ þa jñleid þu Sálu mÿna j Nÿbÿgd þess Himneska Födurlandins / þegar mÿn Augu formyrkvast j mÿnu sÿdasta Daudastryde þa kveik þu upp j mÿnu Hiarta Lios Truarennar/ þegar Eÿru mÿn aptur byrgiast og eckert heyra a Daudastundu minne/ þa hugga þu mig og hughreyst/ med sÿnvrtis Samtale þÿnu/ og Andsvarpe. Þegar þeim fall da Daud

da Daudans Sveita slæt
wt um mijna Daudvona Li
me/þa lát tu mig mïñast a
þiñ Blodugu Sveita/ sẽ
er fullnæzju Verd/ z einka
Bot fyrer mijnar Synder
og fullgiörd Læk ning a mo
te mijnum Dauda. A Sv
eita þijnum þerm JEsu/
ma sita Alvoru þijna til
ad Endurleysa mig/ a Bl
odenu/ hvad dyrt þu hefur
uppa mijna Endurlausn
kostad. Eñ z mkaflegu Bl
oddropaña nidurfalle er aud

sied/ ad osparf hefur Endurlausnarverded, golldeð og vetelcated vered og anæge lega. Þegar Maled mink ar og tekur ad þverra/ j þvi synasta Daudastryde / þa veitth mier samt þa Nad ad eg heyrer heilags Anda Mal ꝛ Niastod kuñe samt ad Andvarpa til þyn, þeg ar sem mest seinast þreyng er N.yd Daudans ad Niarta mynu / þa vertu hia mier med Huggun og Adstod þiñar Lyfkroptugrar

Nadar.

Nꜳdar. Og þegar eg er
yfergiefenn af Adstod allra
Skiepna/ þa lꜳttu mier
sem nꜳkvæmast vera um
þig hugad/ veittu mier þar
med hina allra hogværustu
Þolenmæde/ ad giera lided
og umbored alla Ogn og
Kvol sem ad Mendum kann
ad koma/ og leid so um syo
er Sꜳl myna ut af Myrk
vastofu þeirre. Eg bid þig
fyrer þijn allra heilogustu
Pijslar Sꜳr/ sem þu leidst
i Kvol þinne og a Kroſſen
um. Veit

um. Veittu mier ad gieta
yfervuñed þau elldlegu Sk
eyte Diofulsins sem hann
asæker mig med j Daudan
um. Eg bid þig fyrer
er þær bitru og beysku Kv
aler/gief mier ad gieta stad
ed/umbored og sigrad alla
Arms z asokn þeirra hel-
vijtsku Magtarvalldaña.
Sie þad mitt hid sijdasta
Ord j þessu Lijfe sem JE-
sus minn talade sijdast a
Krossenū/ z medtak so mij-
na aumu Ønd og Sæl j
þijnar

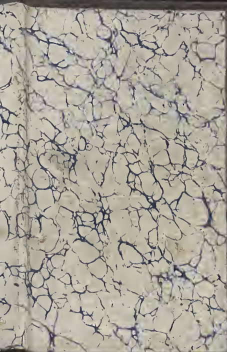
þijnar Hendur/ huöria þu hefur med svo Dyrmætu Verde keypt þier til Handa/ og lát hana þier vera befalada. Lát þu mig eft er sælañ Dauda/ fá Sæl uga Vpprisu. Frelsa þu mig fra straungu Orde á þeim Deige Domsins/ þu sem mier hefur Hialp z Adstod veitt hier i Lijfe. Skugge þiñar Nádar og Myskunar skyle og hylie mijnar Synder/ Fleyg þu þeim i þad Siáfarhefed

þiñar

þinnar Ferþienustu. Inne lyk þu Saalu mijna j Byn dine þeirra Lifendu / svo ad eg med øllum Utvølldum komest inn j Samþielag skap þeirrar Glede sem aller Utvallder hafa ꝫ niota / Am̄.

1859.